

laewofe jälle liwast lahti. Agga niüd kuuldi wanna kipparit halleda healega hüüdwad: efs jowa ükski Tehwanit jälle ellusse aidata, sedda feige wahwamat merremees, kes ial laewa peäle astunud! Kus ma niüd olleksin, kui temma polleks mind tanna aitnud! Oh, Tehwan, Tehwan, kes se julgeb so waese emmale sinno surma sannumed wia? — Wolle ta weel surnud, hüdis se pitt laewamees. Noidund ta kül on ja tundmatta, agga ma ollen tedda parrajal aial weel silmanud, muido olleks es- simenne laene tedda arrawinud. Wõtke tedda, and- ke temmale soja jomaaega küllalt jua; kül ta siis peagi jälle toibub!

Parrem olleks, kui isse weest laewa tulleksite, ütles üks teine laewamees, sest teie ollete diete otse selle uppund mehhe kanna. Kandkem tedda meie laewa, siis souame teid mollemid korraga mäele. Jah, sündko nenda; noh poisid, eddasi! Kue soudja rammo kandis neid peagi senna, kust Tehwan olli monne tunni eest, südda rõmolotust täis, maalt ar- ralainud. Tedda kanti niüd kohhe temma emma urtsikusse, ja se pitt laewamees, kes temma ello olli peastnud, käis temma järrel. Waene leff, kelle poeg näitis surnud ollewad, hakkas kibbedaste nutma ja halledaste kaebama; agga se laewamees ütles: Tahhad sa emma poega ellusse aidata, siis kanna tedda warmalt soja wodi sisse, ja katske nou, kuidas

tedda jälle sate hinge weddama. Isse ta teggi fei- gest jounst abbi senna jure, ja tõi üht ja teist waimo arratamisse rohto kätte, ning Tehwan joudis peagi wodis üllestoetada ja omma heateggiat tännada.

Agga Tehwani tännolik emma hüdis: Summal hoidko! teil ennesel on ikka weel need määrjad rided ümber! Minno waest Tehwanit aidates, ollete isse- emmast hõpis arraunnustanud. Oh! mis arrawet- tind teie ollete! Et pange monne minno poia kui- wist ridist selga! Tännan teid, ütles se pitt laewa- mees; olgo nenda! Väks siis kambri ja panni kui- wad rided selga. Pest tannas tedda, filmad wet täis, üteldes: Teie ollete sedda feigefallimat, mis mul on Ma peäl, jälle ellusse aitnud. Wolle mul ühtegi muud melehead teile pakkuda; hommiko ja õhto tahhan ma Summala õnnistamiist teie peäle pallu- da. Se Summal, kes ühhe lesse palwed ei põlga, aitko teid armoga ülle aialikko ello merre, kummi õnsaste sate iggawesse ello mäele. Sel wahwal laewamehhel ennesel weersid piisarad silmist möda pallet mahha, üteldes: Muud ma polle teinud, kui sedda, mis mo kohhus õlli.

Kui ta uksest olli wälja minnemas, astus üks laewa upser sisse, hulk mehhi, naesi, lapsi temma tagga. Ülik kaptein Peter Aleksiewits, ütles ta se pitka laewamehhe wasto, põlweli temma ette mahhakeites, suur on minno rõõm, et teid ilma